

[Inger Gautier Schmit.]

Prisen paa Medicin, og endvidere dette, at flere stærkt benyttede Medikamenter kan overgaa til almindeligt Haandkøb. Det Lovforslag, her foreligger, anviser sunde og gode Linier i saa Henseende, og der vil tillige herefter blive sat en Bom for Salget af opreklamerede Artikler, som kun trækker Penge ud af Folks Lommer uden at give noget positivt til Gengæld.

Spørgsmaalet om Hospitalsapotekers Stilling og Udvidelsesmuligheder er et overordentlig vigtigt Omraade og har været meget drøftet i Udvalget. Venstre har ikke villet hindre Hospitalsapotekernes Virksomhed, som allerede er fastlagt i Loven af 1913, men vi har ikke villet gaa med til en omsiggribende og større Udvidelse af disse Hospitalsapotekers Virksomhedsomraade, da man herved let kommer til at berøve de almindelige Apotekere en stor Del af den Indtægt og Omsætning, af hvilken der betaales Afgift til Apotekerfonden, og i samme Grad som Apotekernes Omsætning og Indtægter forringes, vanskeliggøres derved en Billiggørelse af den almindelige Medicin. Derimod er vi gaaet med til en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Rabat-systemet anvendes overfor Hospitaler og lignende store Institutioner; vi maa dog fastholde vort principielle Synspunkt, at en Udvikling i saa Henseende absolut ikke maa ske med det Resultat, at den udmærkede Apotekerfondens Indtægter, thi herved kommer hele Ordningen til at vakle.

Med Hensyn til Aldersgrænsen har der fundet Ændringer Sted i Lovforslaget, som vi fra vor Side er særdeles tilfredse med, og som jeg ogsaa har forstaaet, man indenfor Faget i høj Grad billiger, idet Aldersgrænsen for henholdsvis Apotekere og Farmaceuter efter en Overgangstid paa 25 Aar vil være henholdsvis 70 Aar og 50 Aar; for de reelle Apotekere, der nu er 55 Aar, ansætter Loven dog ingen Aldersgrænse; det er en Bestemmelse, vi har ønsket indsat i Loven, fordi vi ikke ønskede, at de ældre Apotekere, der nu sidder paa de reelle Apoteker, paa et vist Tidspunkt skulde sættes ud af deres Hjem og Bolig.

Med Hensyn til Pensionen har der fundet en mindre Forøgelse Sted for Farmaceuter og disses Enker, en Ændring, som vi ogsaa fra vor Side glæder os over at have mødt Forstaaelse for i Udvalget.

Spørgsmaalet om Afløsningen af de reelle Apotekeres Privilegier ad de af Ministeren foreslaaede Veje syntes til en Begyndelse ganske uløseligt og økonomisk

uoverkommeligt paa Grund af det trykkede Pengemarked, og man kan jo sige, at Udvalget siden November Maaned er forværret fra Dag til Dag, desværre; men heldigvis blev de Tanker og det Krav om en gradvis Afløsning efter Apotekerfondens økonomiske Bæreevne, som kom frem i Udvalget paa et vist Tidspunkt, mødt med Forstaaelse af Ministeren, som lod udarbejde en Nyordning uden Bekostning og Risiko for Statskassen, en Ordning, som ikke trykker Obligationsmarkedet, og som henviser Afløsningen til et Samarbejde mellem Ministeriet, Afviklingskassen og de reelle Apotekere selv. Afløsningen vil ske i samme Grad, som der er Penge til Raadighed i Apotekerfonden.

Man har, som ogsaa nys udtalt fra konservativ Side, frygtet, at de givne Direktiver for Vurderingen begrænsede Grundlovens § 80. Personlig har jeg ikke næret Betænkeligheder ved at udelade disse Direktiver for Vurderingen af Privilegierne, som er anført i Lovforslagets § 49, idet jeg føler mig ganske overbevist om, at de reelle Apotekere vil faa ganske den samme Erstatning, hvad enten disse Linier staar i Lovforslaget eller ej, men da man fra anden Side i Udvalget har ønsket at opretholde § 49 uændret, er ogsaa jeg gaaet med hertil, da Resultatet efter min Mening vil blive det samme. Apotekernes Organisation har da heller ikke selv paa noget Tidspunkt under de mange Forhandlinger, som er ført med denne, haft noget som helst at erindre mod den foreslaaede Ordning. Apotekerne har her lagt en Tillid til Statens Retfærdighedssans for Dagen, som maa paaskønnes, en Tillid, som i højeste Grad forpligter, synes jeg, og som Staten skulde være den sidste til at krænke.

Til sidst skal jeg udtale min Glæde saavel over Apotekernes som Farmaceuternes forstaaende Stilling til Lovforslaget, en Forstaaelse, som man ogsaa har mødt hos Repræsentanter fra Medicinfabrikkerne, og jeg vil tillige udtale min Anerkendelse af det saglige og gode Samarbejde i Udvalget, selv om Tempoet under den temperamentsfulde Formands Ledelse efterhaanden blev mere og mere accellererende. Vi haaber nu fra Venstres Side, at Lovforslaget ogsaa maa møde Velvillie i det andet høje Ting, saaledes at det kan blive ophøjet til Lov og derved bidrage til at give vort Folk et Apotekervæsen af høj Standard, som er tilfredsstillende for de Mennesker, der arbejder ved Faget, og som har Mulighed for, efterhaanden som Afløsningen skrider frem, at billiggøre Medicinen, saaledes som Befolkningen